

DE ARDENNERKRIEL



Op de foto: Zwart zilverhalzig Ardenner krielhen. Eigenaar en foto: Ruben Boonen.

DE ARDENNER KRIEL...

... een kip die zich gedraagt
zoals je verwacht dat een kip zich gedraagt.

Door: Jan Bollen (België)

Ik wil eerst beschrijven hoe ik mijn Ardennerkrielen houd en hoe ik ze ervaar als kip.

Een kip die scharrelt.

De Ardennerkriel scharrelt van 's morgens tot 's avonds dus moet men ze dan ook de gelegenheid geven dat te doen. Ze hebben geen grote oppervlakte nodig maar hoe meer plaats ze hebben hoe beter. Ze hebben natuurlijk ook graag een stuk waar wat gras groeit. Als ze geen graspleintje ter beschikking hebben dan kan je het maaisel van het gazon geven. Men kipt een kruitwagen gras in de ren, laat de kipjes enkele dagen lekker scharrelen en dan hark je het hooi weer bij elkaar. De uitwerpselen en ander vuil blijft in het gras hangen en uw ren is weer mooi proper.

Een kip die tegen ons klimaat kan.

Een Ardennerkriel is daar helemaal aan aangepast aan ons klimaat. Regen of wind deert hun niet, ze moeten wel bescherming hebben tegen de zon, ze zijn dankbaar

voor enkele struiken of een afdakje in de ren . Als ze de kans krijgen slapen ze liefst in een struik of een boom. Maar op een stok in een hok willen ze ook wel slapen als je ze dat gewoon maakt.



Boven: Ruimte om te scharrelen wordt op prijs gesteld. Foto: Jan Bollen.

Een kip die zich zelf kan redden.

Ze zijn altijd zeer alert en het haantje van de Ardenners is dikwijls het eerste dat waarschuwt voor een kat of een overvliegende grote vogel. Je moet wel zorgen dat ze onder een net lopen. Als ze zich verschrikken, gaan ze namelijk allemaal tegelijk de lucht in, maar worden gestopt door het net. Als ze niet overdekt zitten dan is een toompje van een 10 tal dieren - nadat ze zich verschrikt hebben – vaak helemaal verspreid in de buurt. Als je ze gaat zoeken dan zie je ze overal in de tuinen van de buren zitten, maar als je na een uur weer gaat kijken, dan is de toom weer volledig en op zijn gemak aan het scharrelen in hun eigen ren.



**Rechts:
Twee zwart zilverhalzige
haantjes en een
hennetje.
Foto: Jan Bollen.**

Een kip moet eieren leggen.

Als je vijf hennetjes hebt dan heb je evenveel ei in gewicht als van 3 grote legkippen. Deze diertjes leggen een ei van 35 gram, dat is heel groot in vergelijking met hun eigen gewicht en ze hebben veel minder voer nodig dan hun grote zusters.



Boven: Een berkenkleurige kloek met haar kuikens. De zwartzilverhalzigen geven altijd ook enige berkenkleurige nakomelingen.

Rechts: De haan beschermt de kloek.

Foto's: Jan Bollen.

Een kip die zelf zorgt voor nakomelingen.

De hennetjes broeden heel gemakkelijk en reeds in het voorjaar hebben ze kuikens zodat de jonge dieren volwassen zijn voordat het gure weer van de herfst er is.

Broeden is geen probleem en de kuikens worden meestal na 19 dagen geboren. De volgende dag loopt het kloekje al met de kuikentjes buiten en het hele toom zorgt mee voor de kuikens. De haan is super beschermend voor de kuikens, als je een foto wil maken van de kuikens dan staat het haantje meestal tussen de camera en de kuikens.



De Ardenertjes als tentoonstellingsdier.

Men zou denken dat een landhoen, dat de Ardennerkriel wel is, veel te wild is om op

een tentoonstelling te zetten. Als men ze enkele keren in een tentoonstellingskooi zet dan zijn ze dat na de tweede keer al gewoon en zijn ze rustig en vertrouwelijk. Je moet ze dan wel enkel keren in de hand nemen om ze gewoon te maken zodat de keurmeester geen wild en krijsend dier moet vangen.



Links: Trotse ouders met hun kuikens.

**Rechts onder:
Vader en zoon.
Foto's: Jan Bollen.**

Geschiedenis van de Ardennerkrielen

De grote Ardenners worden beschouwd als het oudste Belgische ras, een directe nakomeling van het oude Gallische landhoen. Rond 1900 werden er reeds pogingen ondernomen om de Ardenner krielen te creëren. Vóór de eerste Wereldoorlog werden er al krielen tentoongesteld in Luik en omgeving.

Sinds de jaren 1970 is hun aantal fel achteruitgegaan. In Wallonië komen ze nog veel voor, maar in Vlaanderen zijn er heel weinig fokkers. In Nederland en Frankrijk zijn ze nog gekend maar in andere landen zijn ze onbekend.

**Rechts: De Ardennerkriel is een fier, opgericht krielkje.
Foto: Jan Bollen.**

Raskenmerken:

De Ardennerkriel is klein krielkje van 550 à 650 gram. Het is een fier opgericht krielkje dat mooi gestroomlijnd is. De ruglijn is lang en loopt schuin af naar achter. De staart is lang en wordt bij de hen samengeknepen wat de stroomlijning nog accentueert. De kam is enkelvoudig, niet al te groot en staat rechtop bij de beide geslachten. Zeer



opvallend is de donkere pigmentatie van het gezicht en de kopversierselen. De intensiteit van de pigmentatie verschilt naargelang de kleurslag. Ook de kleur van de ogen, snavel, poten en nagels is donker. Er bestaat ook nog een onderras, de Ardenner bolstaartkriel, waarbij de staartwervels en de staartstuurveren ontbreken.



Boven en links: De hanen zijn zeer verdraagzaam. Foto's: Jan Bollen.

Rechts: Haan, hennen en kuikens kunnen zonder problemen bij elkaar gehouden worden.
Foto: Jan Bollen.

Kleurslagen:

De meest typische kleurslagen zijn zwart goudhalzig, zwart zilverhalzig, berken en goudberken, omdat deze de meest karakteristieke donkere koppen vertonen. Daarnaast zijn ze ook nog erkend in patrijs, zilverpatrijs, wit, zwart, zwart goudgezoomd en zwart zilvergezoomd. Dezelfde kleurslagen komen voor in de bolstaartvariëteit.



Voor meer informatie over dit ras kunt u contact opnemen via jan.bollen8@telenet.be

Bron: Vereniging ter Promotie van Belgische Neerhofdieren
<http://users.telenet.be/jaak.rousseau/krielen/ardennerkriel.htm>